Lietas Nr. C37087616
Lietas arhīva Nr. C-0876-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2016.gada 1.decembrī

Tukuma rajona tiesa
tiesnese K.Vanaga
ar tiesas sēdes sekretāri S.Stalbergu,
atklātā tiesas sēdē, 2016.gada 17.novembrī, izskatīja civillietu, /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par morālās kaitējuma kompensācijas piedziņu. Tiesa

konstatēja

2016.gada 16.jūnijā, Tukuma rajona tiesā, saņemta /pers. A/ (turpmāk tekstā prasītāja) prasība pret /pers. B/ (turpmāk tekstā atbildētājs), kurā norādīts, ka ar 2016.gada 5.aprīļa Tukuma rajona tiesas spriedumu, /pers. B/ atzīst par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 201^4.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Prasītāja norāda, ka laika periodā no 2014.gada 16.septembra līdz 2014.gada 11.novembrim, atbildētājs dažādos intīmpakalpojumu portālos prasītājas vārdā ievietoja sludinājumus ar intīmpakalpojumu piedāvājumiem, publicējot prasītājas vārdu, pilsētas nosaukumu, kurā dzīvo prasītāja, viņas telefona numuru un diezgan precīzu vizuālo aprakstu. Prasītāja administratīvā pārkāpuma lietā tika atzīta par cietušo un pieteica morālo kompensāciju, par ko administratīvajā procesa kārtībā lēmums netika pieņemts. Prasītāja norāda, ka atbildētāja prettiesiskās un amorālās rīcības rezultātā, viņai tika nodarīts morālais kaitējums, kuru novērtē 700 *euro* apmērā. Kad prasītāja saņēma pirmās īsziņas, bija šokēta, nesaprata, kas notiek un kāpēc tiek sūtītas īsziņas ar apkaunojošiem piedāvājumiem. Prasītāja saņēma arī zvanus no dažādiem numuriem ar tādiem pašiem ļoti nepatīkamiem seksa piedāvājumiem. Prasītāja bija izmisusi, bezspēcīga, nesaprata, kas notiek. Katru minūti prasītājai zvanīja vai sūtīja īsziņas kāds nepazīstams numurs. Tas viss sākās darba dienā, kad prasītāja atradās darba vietā. Prasītāja bija nervoza, nespēja koncentrēties. Arī prasītājas kolēģi pamanīja to, ka prasītāju kaut kas nomāc, viņa nejutās labi, jautāja prasītājai, kas noticis, bet prasītāja neuzdrošinājās atklāt situāciju, jutās apkaunojoši un pazemojoši. Meklējot internetā, prasītāja atklāja, ka intīmpakalpojumu portālos tiek likti sludinājumi viņas vārdā. Sludinājumi tika ievietoti katru dienu, dažkārt pat vairākas reizes dienā. Prasītājas mēģinājumi rakstīt portāliem, ka sludinājumus nav ievietojis norādītā telefona numura īpašnieks, bija nesekmīgi. Prasītāja norāda, ka sludinājumu bija ļoti daudz, viņai zvanīja gan dienā, gan naktī. Prasītāja nevarēja gulēt, bija satraukta, jutās bezspēcīga, nesaprata, kā atrisināt šo situāciju. Prasītājai ir trīs bērni, kas jautāja par zvaniem un to kāpēc prasītāja ir dusmīga. Bērni neizprata prasītājas garastāvokli. Prasītāja iekšēji pārdzīvoja, ka nevar veltīt laiku ģimenei, jo jāvelta visa enerģija, lai atrisinātu situāciju. Prasītāja nevarēja neatbildēt uz telefona zvaniem, jo firmā, kurā strādā viņai ir ap 200 kolēģu un viņa nevarēja zināt vai zvana saistībā ar darbu vai kāds, kurš lasījis sludinājumu. Prasītāja nevarēja mainīt telefonu, jo pa to ir jāsazinās ar kolēģiem un patstāvīgajiem klientiem. Savu telefona numuru prasītāja izmanto darbā. Apmēram pēc nedēļas prasītāja devās uz policiju, uzrakstīja iesniegumu. Arī policijā vainīgās personas noskaidrošana prasīja laiku, bet sludinājumu publicēšana turpinājās. Tika publicēti dažādi piedāvājumi, nosaukta pilsēta, kurā dzīvo prasītāja, ievietots arī viņas vizuālais apraksts. Pēc pāris mēnešiem sludinājumos parādījās prasītājas vārds. Tajā brīdī prasītāja jutās sagrauta, uzskatīja to par ņirgāšanos. Prasītāja vairākkārtīgi zvanīja policijai, sakot, ka nevar to izturēt. Prasītājai paskaidroja, ka ir pieprasīta IP adrese, no kuras tiek publicēti sludinājumi un nepieciešams gaidīt. Prasītāju brīžiem pārņēma bailes, jo viņa nespēja iedomāties, ko no viņas vēlas, kāpēc kaut kas tāds tiek darīts. Bija pagājuši trīs mēneši, kad diendienā tika likti sludinājumi, policija vēl nebija neko noskaidrojusi. Prasītāja bija aizdomīga uz visiem. Brīžiem viņai likās, ka kolēģi uz viņu skatās, ka ņirgājas par viņu, jo domā ka prasītāja sniedz intīmpakalpojumus. Atrodoties sabiedriskās vietās, prasītāja visu laiku domāja par apkārt esošiem cilvēkiem, vai starp tiem nav kāds, kurš to dara un klusībā uzjautrinās par to, kā prasītāja pārdzīvo. Par notiekošo prasītāja pastāstīja savam tiešajam darba vadītājam, lūdza nomainīt viņai telefona numuru. Prasītājai bija grūti saņemties un par notiekošo pastāstīt, viņa baidījās, ko par viņu kā darbinieci vadītājs padomās. Prasītājai tika iegādāts jauns numurs, tomēr uzreiz nebija iespējams pāriet uz jauno numuru, jo kolēģi zvanīja katru dienu un prasītāja par notiekošo nevēlējās visus informēt. Sludinājumu ievietošana turpinājās vēl mēnesi pēc prasītājas telefona numura maiņas, bet zvanus un īsziņas prasītāja saņēma vēl aptuveni gadu pēc tam, kad tika izvietots pēdējais sludinājums. Vēl pagājušā gada nogalē portālā google.lv ierakstot prasītājas telefona numuru, bija iespējams sludinājumus apskatīt. Prasītāja ir šokēta un vēl joprojām nejūtas aizsargāta. Par to, ka vainīgs ir atbildētājs, kurš bija prasītājas kolēģis, prasītāja uzzināja, kad viņu telefoniski informēja policijas inspektors. Tajā pašā diena pie prasītājas ieradās viņas tiešais darba vadītājs un uzsāka sarunu par šo jautājumu. Kā noskaidrojās, atbildētājs tā vietā, lai atvainotos prasītājai un atrisinātu situāciju, bija devies pie darba vadītāja un stāstījis, ka viņš un prasītāja ir iesaistīti kaut kādā policijas lietā. Kad prasītāja satika atbildētāju, viņš sāka stāstīt par to, ka viņi abi ir iesaistīti kaut kādā policijas lietā. Teica, ka viņa vietā sludinājumus licis kāds cits, centās vainu novelt uz bērniem. Par notikušo atbildētājs necentās atvainoties. Prasītāja uzskata, ka viņa skatienā bija slēpts smaids, kas prasītājai radīja sajūtu, ka viņš pat daļēji priecājas par to, ko izdarījis. Pēc vairākām dienām prasītāju pie sevis izsauca firmas vadītājs, kurš bija informēts par notikušo un jautāja par prasītājas un atbildētāja attiecībām. Laika gaitā par notikušo uzzināja daudzi prasītājas kolēģi, kas prasītājai lika justies neērti. Prasītāja ir dzirdējusi kolēģu sarunas un viņai joprojām ir sajūta, ka cilvēki uz viņu skatās ar izsmieklu. Prasītāja norāda, ka atbildētājs joprojām nav viņai atvainojies par nodarīto pārdzīvojumu un bailēm. Prasītāja joprojām jūtas izsmieta un apkaunota. Kopumā, pusotru gadu, prasītājas telefona numurs ir bijis ievietots dažādos intīmpakalpojumu portālos, kas rada sajūtu, ka daudziem ir informācija, ka prasītāja sniedz intīmpakalpojumus, kaut patiesībā prasītāja nav šāda rakstura sieviete un tas viņu ļoti apkauno. Prasītāja baidās arī no tā, ka viņas bērniem kāds var nodarīt pāri, izstāstot iepriekš minēto kā patiesību par prasītāju, tāpēc prasītāja vēlas maksimāli iespējamo kompensāciju vismaz naudas ziņa, jo prasītājai nav cerību, ka atbildētājs spēj saprast savu nodarījuma būtību.

Pamatojoties uz Civillikuma 1635., 1641.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja morālo kompensāciju 700 *euro* apmērā.

2016.gada 12.augustā, tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros atbildētājs norāda, ka izprot prasītājas vēlmi pēc iespējas bargāk sodīt vainīgo pusi par nodarītajiem emocionālajiem pārdzīvojumiem saistībā ar intīma rakstura sludinājumu ievietošanu. Atbildētājs norāda, ka ar tiesas

spriedumu ir atzīts par vainīgu, jo nav varējis atspēkot viņam izvirzīto apsūdzību. Norāda, ka lasot prasības pieteikumu, ir uzzinājis par prasītājas emocionālajiem pārdzīvojumiem, norāda, ka nekad nav baidījies atzīt vainu, ja ir vainīgs un saņemt sodu, ja ir to pelnījis. Norāda, ka sarunā ar prasītāju, bērnus nav pieminējis un kolēģus par pieteikumā minētajiem apstākļiem nav informējis. Atbildētājs paskaidrojumos izsaka nožēlu par notikušo, tomēr uzskata, ka nevar atvainoties par to, ko nav darījis. Paskaidrojumos atbildētājs izklāsta apstākļus, kuros uzzināja par notikušo, apstākļus saistībā ar policijā ierosinātās lietas izskatīšanu, norādot, ka cerējis, ka IT speciālisti, veicot pārbaudi, noskaidros, kas un kādā veidā ir ievietojis sludinājumus. Atbildētājs savu vainu saskata tikai apstāklī, ka nav veicis pietiekami daudz drošības pasākumus, lai pasargātu savu privātumu interneta vidē un izslēgtu trešo personu piekļuvi viņa IP adresei, caur kuru tika nodarīts morālais kaitējums viņa darba kolēģei. Norāda, ka savu nevainību nevar pierādīt, ir atzīts par vainīgu ar tiesas spriedumu. Zinot un saprotot, kādiem pārdzīvojumiem tika pakļauta prasītāja, atbildētājs saprot, ka prasītāja sagaida kompensāciju no vainīgās puses, proti, no viņa. Atzīst, ka tam ir likumīgs pamats. Vienlaicīgi lūdz izprast viņu, norādot, ka ir vienīgais ģimenes apgādnieks, viņam ir sieva un divi nepilngadīgi bērni. Ģimenes ienākumi ir tikai viņa darba alga. Norāda, ka 2015.gada 30.septembrī sakarā ar štatu samazināšanu tika izbeigtas viņa darba attiecības SIA "/darba vieta/". Viņš nevar atrast līdzvērtīgu darbu savā specialitātē un prasītājas lūgto kompensāciju 700 *euro* apmērā nespēj segt, jo viņa darba alga bruto ir 725 *euro*.

Tiesas sēdē prasītāja savu prasību uzturēja, paskaidrojot, ka joprojām pārdzīvo notikušo un joprojām ierakstot viņas telefona numuru interneta vietnē google, iespējams atrast sludinājumus ar intīmiem pakalpojumu piedāvājumiem. Telefona numuru, kas bija norādīts sludinājumos, viņa lietoja vairākus gadus. Norādīja, ka atbildētājs it kā formāli ir izteicis atvainošanos, daļēji atzīst prasību, tomēr joprojām savu vainu izdarītajā noliedz. Sniedza paskaidrojumus par saviem pārdzīvojumiem, norādot, ka iespējams vērsīsies pēc psiholoģiskas palīdzības pie speciālista.

Tiesas sēdē atbildētājs prasību atzina daļēji 500 *euro* apmērā, par ko parakstījās tiesas sēdes protokolā, norādot, ka ir atvainojies prasītājai par notikušo.

Pārbaudījusi un novērtējusi materiālus, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Latvijas Republikas Satversmes 92.pants noteic, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu.

Civillikuma 1635.pantā noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl par šo darbību viņu var vainot. Ar morālu kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemamas, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

No minētās tiesību normas secināms, ka tiesai ir jākonstatē neatļauta darbība, kuru ir izdarījis atbildētājs un jākonstatē, ka šīs darbības rezultātā prasītājai radās fiziskas vai garīgas ciešanas.

„Tiesību aizskārums ir jau noticis konkrētas personas subjektīvo tiesību vai likumīgo interešu ierobežojums vai apdraudējums, t.i. neatļautas darbības rezultātā personas subjektīvo tiesību nepamatots samazinājums, ierobežojums, ļaunums (sliktums) vai citāds kaitējums personas subjektīvajām tiesībām. Ar tiesību aizskārumu tiek izjauktas tās tiesiskās attiecības un tas tiesiskais stāvoklis, kas pastāvēja pirms tiesību aizskāruma nodarīšanas. Nepamatoti aizskarot kādas personas subjektīvās tiesības vai likumīgās intereses, cietušajam tiek nodarīta netaisnība (..). Jebkuras negatīvas sekas, kas tiek nodarītas ar nepamatotu aizskārumu, ar mantisku vai nemantisku raksturu, arī sāpes, ciešanas, neērtības, ir pamats atbilstoša atlīdzinājuma saņemšanai" (*Latvijas republikas Satversmes komentāri VIII nodaļa Cilvēka pamattiesības, autoru kolektīvs prof. R.Baloža zinātniskā vadībā. Rīga, Latvijas Vēstnesis, 2011. 152.lpp.).*

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu, katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar terminu „aizskārējs" Civillikuma 1635. pantā saprotama persona, kas veikusi neatļautu darbību (*LR Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojums „Morālā kaitējuma atlīdzināšana civillietās 2014." 48.lpp.).*

Izskatot jautājumu par atbilstošu atlīdzinājumu, tiesai vispirms ir jākonstatē, vai ir aizskartas un kādas personas tiesības vai likumīgās intereses, vai ir noticis ar likumu aizsargāta labuma aizskārums un vai šis aizskārums ir radījis kaitējumu ar mantisku vai nemantisku raksturu.

A r 2016.gada 5.aprīļa Tukuma rajona tiesas spriedumu, atbildētājs ir atzīst par vainīgu administratīvajā pārkāpumā un sodīts pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 201^4.panta, par to, ka laika posmā no 2014.gada 16.septembra līdz 2014.gada 11.novembrim atbildētājs, izmantoja masu saziņas līdzekļus: www.gribu.lv, www.puh.lv, www.sexylady.lv, lai iejauktos prasītājas personiskajā dzīvē, ievietojot vairākus sludinājumus, tajos norādot prasītājas telefona numuru /numurs/ ar intīma rakstura piedāvājumu,- "Ja vēlies svētdienas nerātnību, tad zvani man, elegantai tumšmatei"; "Aplaimošu, ja vien piezvanīsi", "Ja Tev šovakar kārojās nerātnības, tad zvani man". Tukuma rajona tiesas spriedums ir stājies spēkā. Atbildētājs to nav pārsūdzējis.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta trešajai daļai, likumīgā spēkā stājies spriedums krimināllietā [..] ir obligāts tiesai, kas izskata lietu par tās personas civiltiesisko atbildību, par kuru pieņemts attiecīgais nolēmums, vienīgi jautājumā par to, vai noziedzīgā darbība vai bezdarbība notikusi vai to izdarījusi vai pieļāvusi tā pati persona.

Tiesu praksē ir nostiprināts princips, ka administratīvo pārkāpumu lietas pēc sava rakstura pielīdzināmas mazāk sarežģītām krimināllietām.

Līdz ar to, iepriekš minētais tiesas spriedums, ar kuru atbildētājs atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir saistošs šīs lietas izskatīšanā attiecībā par to, ka atbildētājs ir pieļāvis prettiesisku rīcību, aizskarot prasītājas ar likumu aizsargātās tiesības.

Tādējādi prasītājai ir tiesības saņemt kompensāciju par nodarīto morālo kaitējumu.

Tiesa konstatē, ka starp pusēm pastāv strīds par morālās kompensācijas apmēru.

Atbildētājs tiesas sēdē prasību atzina 500 *euro* apmērā, prasītāja prasību uzturēja 700 *euro* apmērā.

Morālā kaitējuma atlīdzinājums ir atkarīgs no kaitējuma rakstura, kaitējuma nodarīšanas apstākļiem, kā arī citiem būtiskiem apstākļiem.

Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisku labumu aizskārumu. Morālā kaitējuma atlīdzībai nav mērķis kompensēt, bet gan pēc citiem kritērijiem noteikt, cik būtu saprātīgi vajadzīgs, lai mierinātu cietušo personu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Konkrētajā gadījumā, tiesa prasību par morālā kaitējuma atlīdzību nosaka 500 *euro* apmērā, atzīstot, ka šāda kaitējuma atlīdzības summa ir samērīga ar prasītājas garīgajām ciešanām, kas radušās ievietojot prasītājas lietotā telefona numuru interneta portālos, nepiedienīga rakstura sludinājumos.

Tiesa norāda, ka prasījums par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru tiek pamatots tikai ar prasītājas paskaidrojumiem. Tiesai nav šaubu, ka notikušais ir radījis prasītājai pārdzīvojumus, arī neērtības saskarē ar darba kolēģiem, tomēr tiesas ieskatā sapratīga kompensācija par prasītājas garīgajām ciešanām nosakāma 500 *euro* apmērā. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka notikušais būtu atstājis ilgstošas sekas attiecībā uz prasītājas

veselību.

Tiesa nosakot kompensācijas apmēru ņem vērā Augstākās tiesas 2014.gada, tiesu prakses apkopojumu "Morālā kaitējuma atlīdzināšana civillietās", un 2016.gada apkopojumu "Tiesu prakse morālā kaitējuma apmēra noteikšanā saistībā ar prasītājam norādīto tiesību aizskārumu, miesas bojājumiem vai tuvinieka nāvi". Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojuma „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" (2010./2011.gads) pielikumā Nr.3 par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar tīšu vieglu un vidēju miesas bojājumu nodarīšanu, ņemot vērā tiesu praksi, samērojamību, rekomendēts piedzīt morālā kaitējuma atlīdzības summas no 500 – 3000 Ls. Konkrētajā gadījumā prasītājai ir nodarītas garīgas ciešanas.

Līdz ar to, prasība par morālā kaitējuma atlīdzību ir apmierināma daļēji, 500 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 1.punktu, prasības summa prasībās par naudas piedziņu ir piedzenamā summa. Konkrētajā gadījumā tas atbilst 500 *euro,* no kuriem atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktam aprēķināma valsts nodeva 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 *euro*. Attiecīgi 500x15%=75 *euro*. Bez tam, kā izriet no lietai pievienotās pavēstu izdrukas, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi veido 13,95 *euro*.

Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenam valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai prasības daļai 75 *euro* un samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*. Savukārt no atbildētājā valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,27*euro*, kas pārsniedz prasītājas samaksātos izdevumus.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, 190., 193. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, kompensāciju par morālo kaitējumu 500 *euro* un tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 75 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, kopā piedzenot 579,70 *euro* (pieci simti septiņdesmit deviņi *euro*, septiņdesmit centi), kas ieskaitāmi /pers. A/ bankas kontā /konta numurs/.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,27 *euro* (deviņi *euro*, divdesmit septiņi centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 9,27 *euro* iemaksājami:

Saņēmējs: Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b NMR 90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis-ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Maksājumus apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgas izpildes termiņā iesniedzami Tukuma rajona tiesas kancelejā, pretējā gadījumā tiesa nodos spriedumu par tiesas izdevumu piedziņu piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts labā ir 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā, no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2016.gada 15.decembra, apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese K.Vanaga

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 29.decembrī.